Najstarsza polska figura Matki Bożej Fatimskiej w Płocku

Dnia 7 października Katedrę płocką nawiedziła najstarsza polska figura Matki Bożej Fatimskiej.

Historia Figury

Maria Józefa von Ruffer była głęboko wierzącą, bogobojną, lubianą przez ludzi niewiastą. Założyła w Tyńcu ochronkę dla dzieci, pomagała chorym i ubogim. Kiedy dowiedziała się o objawieniu Matki Bożej w Fatimie, natychmiast rozpoczęła działania w kierunku upowszechniania tego cudu. Miała ogromne zasługi dla uznania objawienia przez Kościół. Znając jej zaangażowanie w życie Kościoła oraz rozliczne kontakty z hierarchami kościelnymi i wpływowymi rodami, jest to wielce prawdopodobne. Podobno więcej niż jeden raz spotkała się z papieżem, co na owe czasy nie było wcale takie proste. W kontaktach z papieżem pomagał jej kard. Adolf Bertram (biskup wrocławski w latach 1914-1945).

Uzyskanie akceptacji jej życiowej misji nie było łatwe, gdyż uznaniu objawień stanowczo sprzeciwiał się francuski kardynał, obawiając się przyćmienia sławy objawień w Lourdes. Po uznaniu przez Kościół objawień fatimskich (w 1930 r.) Maria Józefa starała się o zgodę na wykonanie wiernej kopii rzeźby Matki Bożej z Fatimy. Uzyskała zgodę podobno od samego papieża i zamówiła figurę u dobrego artysty. Trudno przypisać autorstwo rzeźby konkretnemu twórcy, ale jest mało prawdopodobne, by wykonał ją któryś z wrocławskich artystów, jak niektórzy twierdzą. Wydaje się bardziej prawdopodobne, że Maria Józefa zleciła to zamówienie komuś, kto działał bliżej samej Fatimy. Rzeźba powstała w 1936 r.

Źródło: Niedziela, Edycja dolnośląska 22/2006